

עיריית קרית אונו

לשכת מנכ"ל העירייה

פרוטוקול משיבת מועצה

מן המניין מס' 9/14

מיום רביעי, י' אדר ב' תשע"ד, 12.03.2014

השתתפו ה"ה:

- ראש העירייה	גל ישראל
- חבר המועצה	מלכה רון
- חבר המועצה	כהן נפתלי
- חבר המועצה	כחלון עמי
- חברת המועצה	בומגרטן אלונה
- חברת המועצה	דנוך אביגיל
- חברת המועצה	הרציקוביץ יעל
- חבר המועצה	יעקובי ירון
- חבר המועצה	מיכלס גיל
- חבר המועצה	קניסטר כוכבה
- חבר המועצה	דאלי משה
- חבר המועצה	דבורה שי
- חבר המועצה	אלעני הס זהר
- חבר המועצה	ציזר איציק

לא השתתפו ה"ה:

- חברת המועצה	ארבל ליאת
---------------	-----------

מוזמנים קבועים:

- מנכ"ל העירייה	גדי לייכטר
- גזבר העירייה	גרשון טוסק
- יועצת משפטית	דניאלה גז
- מבקר העירייה	ניר אבנון
- מהנדסת העיר	אנדה בר
- עוזרת ראש העיר	שיר ימין

על סדר היום:

1. דיווח ראש העיר.
2. הצעה לסדר: דיון בנושא תב"ר לשיפוצי פסח וקיץ בגני ילדים ובתי ספר (הצעתו של חבר המועצה איציק ציזר).
3. אישור הרכב למועצה הדתית: מועמדי הרשות המקומית – רצון כהן, אברהם כהן, צורי ג'יאן. מומלצי הרשות למועמדי השר – אסתר גולדברג, יחיאל פראץ, ברוך יורב.
4. אישור הארכת הסכם השכירות עם הסנדלר דוד יוגדייב ברח' הרצל בשלושה חודשים נוספים מיום 1.3.14 ועד 31.5.12 בכפוף לאישור שר הפנים.
5. אישור השתתפות הרשות בהוצאות הטיסה של ראש העירייה מר ישראל גל והסגן ומ"מ מר רון מלכה לסאנוק, כ-500\$ והוצאות אשל על פי החוק. (בתאריך 27.3.14 בצמוד למסע לפולין, בהמשך להחלטת מועצת העיר מיום 11.12.13).
6. אישור מסמך הצהרת כוונות לשיתוף פעולה בין העיר סאנוק לקרית אונו.
7. אישור החלפת נציג במכללה לצילום, ערן קליין יחליף את עודד קירש.
8. אישור להמשיך ולפעול בח-ן מס' 656-85282 בבנק הפועלים בע"מ, ולהתחייב כאמור בבקשה לפתיחת חשבון, והתנאים והכללים לניהול חשבון המקובלים בבנק.
9. שונות

1. דיווח ראש העיר.

מר ישראל גל: ערב טוב. אני פותח את ישיבה מן המניין 9/14. אני רוצה לדווח שב-26 לחודש אנחנו עושים את ישיבת התקציב. היום ועדת הכספים התכנסה, המליצה להעביר את התקציב לישיבת המועצה כפי שהוכן על ידי הגזבר והמנכ"ל ואנשי העירייה. אז ב-26 לחודש אנחנו נתכנס פה לישיבת התקציב. זה מה שיש לי להגיד.

2. הצעה לסדר: דיון בנושא תב"ר לשיפוצי פסח וקיץ בגני ילדים ובתי ספר (הצעתו של חבר המועצה איציק ציזר).

מר ישראל גל: הצעה לסדר, ציזר בבקשה.

מר איציק ציזר: בדיוק כמו שהיא כתובה, יש החלטה מיוני 2016 של ועדת חינוך לעשות תכניות שיפוצים בבתי הספר הוותיקים. אני יודע שהמהנדסת, שאני לא רואה אותה פה, מינתה אדריכלים לכל בית ספר, והיינו רוצים שזה יתקדם.

מר עמי כחלון: ממתי יש את ההחלטה? לא שמעתי את התאריך.

מר איציק ציזר: יוני 2013, ועדת החינוך.

מר עמי כחלון: כמה זמן אתם שם? 10 שנים לא עשיתם, רק דיון ב-2013?

מר איציק ציזר: מי זה אתם?

- מר עמי כחלון:** הבוס שלך יוסי נשרי ואתה.
- מר איציק ציזר:** אה, הבוס שלי יוסי נשרי?
- מר עמי כחלון:** כמה זמן, 10 שנים הייתם ולא עשיתם את זה?
- מר איציק ציזר:** ואיפה אתה היית?
- מר עמי כחלון:** אני הייתי מתחתיך. היום אני מעליך, מה אני אעשה.
- מר איציק ציזר:** אתה מעליי...
- מר עמי כחלון:** בהנהלת העיר. אז היית בהנהלת העיר.
- מר איציק ציזר:** זה לא מעליי, זה לא מעליי.
- מר עמי כחלון:** מה עשית 10 שנים?
- מר איציק ציזר:** מה עשיתי?
- מר עמי כחלון:** כן.
- מר איציק ציזר:** אתה רוצה שאני אמנה את כל מה שעשיתי?
- מר עמי כחלון:** כן. מה, פינצ'ים?

- מר איציק ציזר:** מה זה חשוב?
- מר עמי כחלון:** מגרש שב-750 מיליון ש"ח שקיבלת עשית לי מגרש פיננצ'?
- מר איציק ציזר:** פיננצ'?
- מר עמי כחלון:** כן, זה מה שעשית.
- מר ישראל גל:** פיץ', פיץ'.
- מר איציק ציזר:** מיני פיץ', תלמד עברית קודם כל.
- מר עמי כחלון:** תוריד את המשקפיים ודבר איתי. מה הבעיה שלך, נו?
- מר איציק ציזר:** מה הקשר? אין לי שום בעיה.
- מר עמי כחלון:** מה עשית? תסביר לי מה עשית. 10 שנים אתה בא אלינו עכשיו ב-2013 לנהל.
- מר איציק ציזר:** זה הדיון? זו רמת הדיון?
- מר עמי כחלון:** רמת הדיון של מי? שלך או שלי?
- מר ישראל גל:** ציזר, בוא אני אגיד לך משהו. זה נורא נחמד להעלות הצעות לסדר מאוד פופוליסטיות. אבל אני אגיד לך בקצרה.
- מר עמי כחלון:** זו רק ההתחלה.

מר ישראל גל: בימים אלה אנחנו ממנים את כל הצוותים. אתה לא בא להחליף את אנשי המקצוע. אני מניח שאתה לא רוצה להיות מהנדס או מנהל אגף החינוך שבטח נבחר אותו בקרוב, או גזבר שצריך להתמודד עם קופת התב"רים, שלמעשה, אם אני מוריד את ה-90 מיליון ש"ח של 322, אז היא כבר גרעונית רק על הפרויקטים שאנחנו נמצאים בעיצומם. עם כל העודפים הרבים, אז בוא נשים את זה על השולחן. אם יש 50 מיליון ש"ח בקופה, שאתם צריכים לבנות... 2 אולמות ספורט, השלמת בית ספר יעקב כהן, בית ספר יהלום, אנחנו כבר ב... גם בקופה הזאת בכמה עשרות מיליוני ש"ח. אז אני אומר, כל הנושאים האלה עכשיו הולכים ונלקחים ונמדדים והכל. לא צריכים להחליף את הנושאים. זו הצעה מאוד נחמדה. אבל אני חושב שאם היא פה-

מר נפתלי כהן: הצעה פופוליסטית.

מר ישראל גל: עזוב, היא פופוליסטית או לא פופוליסטית.

מר איציק ציזר: למה היא פופוליסטית.

מר ישראל גל: ציזר, אם אתה שואל למה היא פופוליסטית, אז השאלה שעמי אמר היא שאלה רלוונטית.

מר איציק ציזר: בוא אני אענה לך.

מר ישראל גל: אז תענה. 11 שנה היית ולא עשית כלום. אני אענה לך. 11 שנה החזקת את תיק החינוך יחד עם יוסי אישית.

מר איציק ציזר: 11 שנה החזקתי את תיק החינוך?

מר ישראל גל:

לסירוגין, זה אתה ונשרי.

מר איציק ציזר:

החזקתי אותו פעם אחת שנתיים וחצי.

מר ישראל גל:

אז בוא אני אזכיר לך. לסירוגין זה אתה ונשרי.

מר איציק ציזר:

תעבור להצבעה, אם זו רמת הוויכוח.

מר ישראל גל:

ציזר, לתת הצעות לצורך הצעות, זה מאוד נחמד. אם אתה רוצה להחליף את המהנדסים או את אגף החינוך, זה בסדר. להכניס אותם שתוך חודשיים יביאו את כל התכניות, יעשו פופוליזם, אם אתה רוצה להתחיל להיות עובד עירייה, בסדר גמור. אבל אתה מתנפל על עמי שהוא מחזיר לך? ההרי 11 שנה לא נעשו התכניות האלה. ואם עמי מנסה להגיד פה, ומה שאני מבין ממנו, מאות מיליוני שקלים זרמו לקופה העירונית.

מר עמי כחלון:

750 מיליון.

מר ישראל גל:

750 מיליון ש, עם התב"רים שהגיעו ממשרד החינוך וכדומה, ומכספי הבניין, לא שאתם דאגתם שהם יהיו, אלא קודמיכם, והם נגמרו, ולא נבנו ולא חודשו כל בתי הספר בכספים האלה. אז זאת התשובה. באמת אני אומר, יש צוות חדש שנכנס, שלומד, ילמד, תהיה מנהלת אגף חדשה, יעשו כאן את כל הבחינות התקציביות, כולם פה סך הכל, לא רק האופוזיציה רוצה, ולא צריכים את ההערה הזאת, כולם פה רוצים לחדש ולעשות את המקסימום. כולם. וכשאני אומר לך שזו הצעה שהיא הצעה שמקוממת, ופתאום מתעוררים 'אני חדש, לא הייתי פה'. אז אני אומר, זו הצעה שמקוממת. תאמין לי, אחרי שתהיה כאן מנהלת אגף חינוך חדשה, ואחרי שנעשה ניתוח כלכלי לכל הדברים איפה שאנחנו עומדים,

ונראה כמה צפי הכנסות כוללות, יכינו תכניות גם שהן תהיינה מציאותיות, לא דמיוניות. מציאותיות, בהתאם לצרכים, בשלבים, ואני מניח שכל תוכנית כזאת שתוכן על ידי אנשי המקצוע, לא על ידי, תבוא לדיון בשולחן הזה. להגיד שהיום, תוך חודשיים שלמים אתם מעכבים ולא עושים, זה לא מציאותי. זה לא מציאותי.

מר איציק ציזר: איפה כתוב שאתם מעכבים?

מר ישראל גל: לא, מה זה חודשיים?

מר איציק ציזר: אתה רוצה להגיד 4 חודשים?

מר ישראל גל: לא רוצה להגיד כלום.

מר איציק ציזר: 4 חודשים, מה הבעיה? מי מפריע לך.

מר ישראל גל: ציזר, לא רוצה להגיד כלום. אני אומר לך דבר אחד, ההצעה שלי אומרת, תן לאנשי מקצוע להיכנס, יעשו פה את הניתוחים המדויקים, תתכנס ועדת החינוך, תאמין לי, המצוקה בתיכונים שיש לנו ובחטיבות הביניים, זה עשרות מיליוני שקלים שעכשיו אנחנו צריכים ללכת להשקיע. עשרות. שאין אותם בקופת התב"רים שנגמרו. שהיא נגמרה והתאיידה. אין אותם.

מר איציק ציזר: משרד הפנים משלם...

מר ישראל גל: אם פעם אחת סיימת בית ספר בעלות שקיבלת ממשרד החינוך בעשור האחרון, אני מאוד אשמח לדעת, מאוד. אני אשמח לדעת מה היה הפער בין בית ספר יעקב כהן מה שקיבלת, לבין מה שעוד נבנה.

מר איציק ציזר: היית בחטיבות, איך חזרת ליעקב כהן? שזר הגדלת, חטיבת בן צבי הגדלת.

מר ישראל גל: אני אומר לך, האם אנחנו כרשות מסתפקים בכסף שמשרד החינוך נותן לנו בשביל לבנות בית ספר?

מר איציק ציזר: לא. מצוין להוסיף יותר.

מר ישראל גל: בוודאי.

מר איציק ציזר: אז על מה אתה מלין? אני לא מבין.

מר ישראל גל: אז אני אומר, כל הדברים האלה צריכים להיות מתוכננים, וצריכים לעשות את זה בשיקול דעת עם האנשים החדשים, ועם האנשים שייכנסו לעבודה ויעשו את זה.

מר איציק ציזר: אז מה קרה עם כל עבודה שנעשתה עד עכשיו?

מר רון מלכה: איזו עבודה?

מר איציק ציזר: שהמנכ"ל יספר לנו.

מר רון מלכה: על מה?

מר איציק ציזר: המהנדסת בחרה אדריכלים.

מר רון מלכה: רגע, אני רוצה גם להגיד כמה מילים. קודם כל אני מכיר

את התכנית הזאת. ראיתי, דיווחו לי, התעמקתי. כשהיינו צריכים לומר, ראש העיר ואני, את דעתנו על מוסדות החינוך הוותיקים בעיר, אמרנו. אמרנו שנשקיע, אמרנו שהם זקוקים לטיפול יסודי כי הזניחו אותם שנים.

מר איציק ציזר: מעולה.

מר רון מלכה: ואנחנו נעשה את זה. אני רק אומר, שלפי העלויות שראיתי שהולכים לשלם ל-6 או 7 אדריכלים, אפשר לעשות תכנית שיפוץ למוסדות הוותיקים גם בפחות כסף, ואני ביקשתי לבנות תכנית אחרת, ולראות איך אנחנו מחשבים מסלול מחדש, כמו שאומר ה-GPS, בלי להוציא יותר מידי כספים, שאין אותם.

מר ישראל גל: בוא נדייק, שאין. זה שמציירים מצב ורוד במקומות האחרים, הוא לא כל כך ורוד. המציאות היא שונה, ציזר.

מר רון מלכה: לא מחויב ללכת באותה דרך שהיתה ביוני 2013.

מר איציק ציזר: ... מהגרעון ל-2013. אם היה מתקבל הכסף מתאגיד המים בפלוס מיליון וחצי, מתמטיקה פשוטה.

מר ישראל גל: מבחינת זה שאני לא רוצה לגרום נזק לניהול הכספים בעירייה, אז אני לא מדבר. אבל אתה יכול לגרום נזק, כי אתה לא אכפת לך בכלל.

מר איציק ציזר: הבנתי.

מר ישראל גל: אם אתה תרצה, אני אסביר לך. אבל פופוליזם זול, על זה שהיית פה, ועמי כחלון צודק, 750 מיליון ₪. הלכו פה ציזר, בעשור האחרון,

כביש לא נבנה, 2 בתי ספר אמנם נבנו, ספורט נבנה וכמה מגרש מיני פיץ' שהתפארת בהם ברבים. אבל יש המון מה להשקיע, המון, כמון.

מר איציק ציזר: היית חבר הנהלה, עמי כחלון היה חבר הנהלה. איפה הייתם? קיבלתם משכורת, לא הייתם פה?

מר ישראל גל: אתה והבוס שלך ניהלתם את העירייה. אז אם אתה מתחיל-

מר איציק ציזר: לא רוצים, בדר. תדונו על מה שאתם רוצים.

מר עמי כחלון: אני רק רוצה לציין, אם תשים לב מה הוא אומר. הוא אומר בואו תראו את ההצבעה ואז נראה מה אתם. זו לא הצעה פופוליסטית מה שהוא אומר?

מר ישראל גל: זה פופוליזם זול.

מר איציק ציזר: זה גם לא אמרתי.

מר עמי כחלון: יש פרוטוקול מוקלט. חבל שאין מצלמות.

גב' אלעני הס זוהר: לא אישרתם.

מר עמי כחלון: אישרנו, שי צריך להביא.

מר ישראל גל: ההצעה הזאת, אתה צודק שאם עוד חצי שנה...

מר איציק ציזר: אני בעד לעשות ועדת חינוך לפני... מה אתה רוצה ממני?
... לפני 8 חודשים ואתה אומר שהיא מוקדמת.

(מדברים ביחד)

מר נפתלי כהן: ישראל, אולי יש לו מקומות כספיים שאנחנו לא יודעים,
שהוא יגלה לנו.

מר ישראל גל: הוא לא יכול... שהוא צבר בקופה מהתכניות שהוא עשה.

מר שי דבורה: שלום לכולם. אני מתייחס לעניין העקרוני. תשמעו, יש
לחבר מועצה את הזכות ואת החובה להביא את ההצעות לסדר. חבר מועצה הלך,
הביא את ההצעה שלו, יש הצבעה, תחליטו כן או לא. לא כדאי להתנצח, זה לא
נותן שום דבר לאף צד. תאמינו לי, חבל על הזמן של כולם. מה זה נותן הדברים
האלה עכשיו? היה לפני 10 שנים, בסדר. קיבלו 750 מיליון. יש, אין, היה. צריכים
להיות עניינים וגמרנו. זה סתם לא נותן שום דבר, אני אומר לך את זה.

מר ישראל גל: כן, נפתלי. מה?

מר נפתלי כהן: אני סיימתי.

מר ישראל גל: סיימת?

מר נפתלי כהן: מאחר ויש לו מקורות מימון, שיגיד לו איפה מקורות
המימון. אני מחכה לשמוע את מקורות המימון שידוע לו עליהם. אולי ש הבטחה
ממשרד החינוך ואנחנו לא יודעים.פ.

מר איציק ציזר: נפתלי, רק שתדע שאת שזר הישן שעכשיו מחדשים ואת
חטיבת בן צבי שגמרו לחדש, רוב מקורות המימון לא באו מהעירייה, באו ממשרד

החינוך... רק להוציא אותם, זה הכל.

מר נפתלי כהן: אני מאוד שמח.

מר איציק ציזר: אולי ננסה להוציא גם אנחנו. אולי נצליח.

מר נפתלי כהן: נכון.

מר איציק ציזר: ננסה.

מר נפתלי כהן: אז אנחנו נשמח מאוד.

מר ישראל גל: אנחנו הולכים ומנסים, תאמין לי.

מר נפתלי כהן: מאחר ואתה כבר יודע מאיזה מקורות מימון, נשמח מאוד שתשתף פעולה.

מר ישראל גל: ציזר צודק. בעניין הזה דווקא אני מסכים עם מה שציזר אומר. ציזר אומר שצריכים ללכת לנסות ולהוציא ממשרד החינוך כמה שיותר. הוא אומר שצריכים לעשות. הדברים האלה הם בבחינה עכשיו. אנחנו כבר היינו במשרד החינוך. אנחנו עושים פה שינויים מבחינת התפיסה, גם של החטיבות הצעירות, וגם מבחינת החטיבות העליונות. והנושא הזה בדיאלוג כרגע עם משרד החינוך. כמו שאתה יודע, התהליכים האלה עכשיו, לזרוק פה סיסמאות ולהגיד 60 יום או 90 יום או 120 יום, הן סיסמאות טובות. אתה יודע שבמשרד החינוך הם דנים איתך היום על מה שאתה מוציא ב-2014 ו-2015. אפילו על כסף ליהלום, הלכנו ודיברנו איתם כדי להוציא מהם את הכסף ליהלום. אני מקווה שגם נוציא ליהלום. ואנחנו כרגע אפילו מעכבים את המכרז ליהלום. אתה יודע, במשרד החינוך, אם אתה

מתחיל את העבודות, אתה לא תקבל את הכסף. אבל אם אתה לא תתחיל את העבודות, אז יש לך סיכוי לקבל את הכסף. לכן, אני אומר, זה לא נכון. בשביל מה עכשיו באמת להכניס פה ולתחם בלוחות זמנים, 3 חודשיים, 45 יום, 60, 700. הכוונה היא כללית פה לקדם. אני בטוח שגם אתה רוצה שזה יתקדם.

מר איציק ציזר: נכון.

מר ישראל גל: אבל אני חושב שהחלטה כמו שהיא מנוסחת, היא לא-

מר איציק ציזר: אז מה הבעיה ישראל לתת...? להגיד 'חברים...!'

מר ישראל גל: כן, לא צריך לתחם זמנים.

מר איציק ציזר: לא צריך לשים זמנים, ניתן לרוץ לעשות... 750, לבוס שלי...

(מדברים ביחד)

מר ישראל גל: סליחה, אני מתנצל אם נעלבתי, אבל גם אנחנו נעלבים.

מר עמי כחלון: אני מוכן להתנצל.

מר ישראל גל: אבל גם אנחנו נעלבים כשאנחנו מקבלים החלטה כזאת שאומרת – זה היה, זה היה צריך להיות מבוצע ואתם לא עושים. זה המשמעות של מי שקורא את הדף הזה. בינינו, זו המשמעות של מי שקורא את הדף הזה. לא שאנחנו לא רוצים, אנחנו מאוד רוצים לפתור את בעיות-

מר איציק ציזר: ...

אתה רוצה שאני אקרא?

מר ישראל גל:

בוא אני אקרא.

מר איציק ציזר:

רגע, ציזר. רצף ההצעות שאתה מביא בחודשים

מר רון מלכה:

האחרונים, שקשורים בחינוך, זה סוג של ניסיון ל...

הרצף זה שתיים.

מר איציק ציזר:

דווקא אתה יודע מה אני חשתי? שאתה אוהב את רעיון

מר רון מלכה:

ממשלת הצללים. דווקא חשתי שאתה אוהב את הרעיון הזה. הרגשתי כמו ממשלת

צללים שמנסה לייצר איזה סוג של סדרי עדיפויות אחרים. ציזר, זה מה שלא

לעניין.

דרך אגב, הרצף זה שתיים. אבל זה שתיים הרצף. הרצף

מר איציק ציזר:

הארוך הזה הוא שתיים. ודרך אגב, זה מה שכתוב פה, לא בא לביקורת לאף אחד,

רק אומר. היתה החלטה לפני 8 חודשים, שבואו ניישם אותה. עכשיו אתה אומר

'תנו לי עוד שנה ליישם אותה', גם טוב, אין לי בעיה.

ציזר, כל הנושא נבחן עכשיו.

מר ישראל גל:

זה נבחן, זה עומד על הפרק.

מר רון מלכה:

כל הנושא נבחן, וההיפך, אני אשמח מאוד שתצטרף

מר ישראל גל:

ותשב, ... את המערכת של העל יסודי, שאנחנו חייבים לבחון אותה. כי אתם

מבינים לבד את המצוקה האמיתית שאנחנו נכנסים בעל יסודי. אנחנו בתוך 3 שנים

נמצאים בחוסר של כיתות לימוד אמיתיות, עזוב כרגע כיתות קטנות או כיתות

גדולות. כיתות מנופחות אנחנו בחוסר של 15 כיתות בתוך 3 שנים בחטיבות שיש לנו. ואחר כך זה גם יגיע לחטיבה העליונה, נכון? ששם יש כיתות מעבר למה שאנחנו יודעים שיש כיתות. כי זה התנפח. גדי כל פעם הוסיף כיתות וכיתות, אבל זה מעבר לכיתות. אז אני אומר, הרעיון להעיר את זה, זה טוב.

מר עמי כחלון: ישראל, על פי רוח הדברים, אני חושב שתנסח אתה הצעת החלטה.

מר ישראל גל: לא צריך החלטה. אני חושב שההצעה של ציזר, הכוונה של ציזר היא נכונה וטובה. בעוד שבועיים-שלושה תהיה מנהלת אגף חדשה, שגם היא בטח עוד תגיד את ראיית עולמה ונשמע. יכול להיות שאנחנו כרגע מתכננים, וראיית עולמה של המנהלת החדשה יחד עם רון, ייתנו לנו כיווני חשיבה אחרים. לא, זה סתם. אתה מבין? כן, סליחה.

מר מיכלס גיל: כמה דברים. אני יכול להרגיע אותך, אבל רוב חברי האופוזיציה וגם קואליציה, אכפת להם מהחינוך.

מר איציק ציזר: למה אתה צריך להרגיע אותי?

מר מיכלס גיל: א' – תירגע, זה טוב להיות רגוע. אני יכול להרגיע אותך ששר החינוך במקרה, אני חושב שהוא די מודע לבעיות שיש לנו החדשות בקרית אונו, כי אנחנו דאגנו, ואנחנו דואגים כל הזמן לתדלק אותו בבעיות שלנו.

מר רון מלכה: תגיד לו שיוציא לנו הנחיות מה לעשות בקיץ. תעשה טובה. אני פשוט לא יודע איך להתחיל את ההיערכות לקיץ. שלח סיסמה לאוויר.

מר מיכלס גיל: הוא יגיד, הוא יגיד.

(מדברים ביחד)

מר מיכלס גיל: אני לא הפרעתי לך. והבטיחו לנו באופן מפורש שמשרד החינוך, והאנשים שלנו במשרד החינוך, ישבנו עם ישראל. יעברו כמה שיותר. אמרו לנו 'תפנו בערוצים הרגילים. זה לוקח זמן. ואנחנו נעזור לכם לקצר את ההליכים אם נוכל'. יש לנו היום גישה ישירה למשרד החינוך, ואנחנו בהחלט נטפל בבעיות הכואבות שלו, והן בעיות כואבות.

מר איציק ציזר: רק שנייה, גיל. לא כתוב פה, ולא נאמר שאתם לא מטפלים ואתם לא רוצים. אני לא מבין מה אתם כולכם מתנפלים. לא נאמר לרגע שלאף אחד מכם זה לא חשוב. ... התיכון זה בשבילה... כולם רוצים אותו דבר. ואני אומר, אני מוכן למשוך את ההצעה. אם ראש העיר יגיד שרון מטפל בעניין וזו הכוונה, אני הולך אתכם.

מר מיכלס גיל: זה מה שהוא אומר.

מר ישראל גל: ירון.

מר יעקובי ירון: הצעתי זה באמת למשוך את ההצעה עד שתתמנה או יתמנה מנהל אגף חינוך.

מר רון מלכה: לא יתמנה כבר, זה רק תתמנה.

מר יעקובי ירון: כבר יש שם?

מר ישראל גל: יש פה בעיה בקשה.

גב' בומגרטן אלונה: זה הכל בגלל ציזר.

מר מיכלס גיל: אולי נעשה צו מניעה. השבוע היה יום האישה הבינלאומי. מה עם יום הגבר?

מר יעקובי ירון: אז אני מציע שעד שתתמנה מנהלת אגף החינוך, אחרי זה להעלות את הנושא שוב לסדר היום. אני לא רואה טעם לפני שמתמנה, שזה כנראה בקרוב מאוד, להעלות הצעה כזאת.

מר רון מלכה: זה לא קשור.

מר ישראל גל: תרשה לי, ציזר. אני מכבד את הצעתו של ציזר. אני חושב שאפשר להגיד שכולנו בסופו של דבר יודעים שהיום אנחנו חייבים לעשות תכנית רצינית, ובמיוחד לחטיבות העליונות. נשב בחודשים הקרובים, ואנחנו בהחלט, כל דבר יבוא לשולחן המועצה, ואני מקווה בוועדת החינוך, ומי שרוצה יכול לבוא ולהצטרף ולתרום, ואנחנו נשמח מאוד. בסדר, ציזר?

מר איציק ציזר: סגור.

מר ישראל גל: תודה.

גב' בומגרטן אלונה: אני חוזרת ואומרת שהמצב של התיכון הוא בכי רע, וחייבים דבר ראשון להרים את התיכון, לשפץ אותו, כי הוא נזנח כל הרבה שנים ורואים את זה בכל פינה שם בתיכון. זנחו אותו כל כך הרבה שנים. לא יודעת למה אבל צריכים עכשיו לתת לו אפליה מתקנת.

גב' הרציקוביץ יעל: אני מצטרפת.

גב' קניסטר כוכבה: כנ"ל. אני אין ילדים בתיכון, אבל התיכון צריך להאיר פנים לתלמידים, למחנכים, ואני חושבת שהתלמידים ראויים.

מר ישראל גל: ציזר, שנה שעברה זה היה בחטיבות אצלה, תזכור. שנה שעברה היא דיברה על החטיבות.

מר איציק ציזר: כדורסל זה כדורסל. אתה יודע, בעוד 3 שנים גם בצבא נטפל.

מר ישראל גל: גיל, טוב שאתה לא מבקש שיפוץ בבליך.

גב' קניסטר כוכבה: ישראל, אני רוצה למקד נקודה מאוד חשובה. בטוח כל העיר היפה הזאת קרית אוננו, יש גם עוד בתי ספר שהם זקוקים במיידית. דיברנו על שירותים, דיברנו על היגיינה. יש כל מיני כולירות היום בתחום ההיגיינה של הידיים, והשירותים. אני חושבת שזה א', ב'. והמראה של בתי הספר, שלא יהיו בית תמחוי, ממש כמו בית מדרש כזה.

גב' דנוך אביגיל: בסדר, זאת ההצעה של ציזר שהוא דיבר עליה.

מר גרשון טוסק: יש בתי מדרש שנראים יופי.

גב' קניסטר כוכבה: לא בקרית אוננו.

3. אישור הרכב למועצה הדתית: מועמדי הרשות המקומית – רצון כהן, אברהם כהן, צורי ג'יאן. מומלצי הרשות למועמדי השר – אסתר גולדברג, יחיאל פרץ, ברוך יורב.

מר ישראל גל: טוב, אנחנו עוברים לסעיף הבא. רבותיי, לגבי אישור הרכב המועצה הדתית. פנה אליי אמש שר הדתות.

גב' קניסטר כוכבה: מי זה עכשיו?

מר ישראל גל: בן דהן.

מר גרשון טוסק: אלי בן דהן.

מר ישראל גל: בבקשה לעכב את זה לעוד שבועיים.

גב' קניסטר כוכבה: זה מהבית היהודי.

מר שי דבורה: הוא הסגן של בנט, לא?

מר איציק ציזר: הוא הסגן שלו. בנט זה הסגן. אני צריך להגיד לכם את זה? הכי חילוני פה.

מר ישראל גל: בשבילי הוא שר, אני יודע. אמר לי סגן השר אלי בן דהן, שהרב טרם קיבל את ההחלטה מי יהיה הנציג שלו. ואז סיכמתי עם העוזר שלו, שעד ה-26 לחודש, הרב צריך לקבל מי יהיה הנציג שלו במועצה הדתית. הרב גם הוציא הודעה לגדי לייכטר "הנני להודיעך בזאת לאישור הרכב המועצה הדתית, שהוא על סדר היום של הישיבה שבנדון, המכתב שבסימוכין. שאני מבחינתי, עד למכתב זה ועד בכלל, טרם קבעתי מיהו נציגי להרכב המועצה הדתית. בשל סיבות שאינן תלויות בי. מעניין שקשה לבן אדם למצוא, לרב, במשך חצי שנה, למצוא נציג.

גב' קניסטר כוכבה: אולי אחרי הבחירה של בית שמש יהיה לו.

מר ישראל גל: אנחנו ניתן לכב' הרב את השבועיים, ונכבד את בקשת סגן השר, ובעוד שבועיים אנחנו נביא את ההרכב, בתקווה שהרב סוף-סוף יחליט מי הנציג שלו, שזה יהיה בשעה טובה.

גב' בומגרטן אלונה: יש לי שאלה, בשביל מה צריך את המועצה הדתית?

מר ישראל גל: כי זה חוק.

גב' בומגרטן אלונה: לא צריך מועצה דתית.

גב' דנוך אביגיל: אבל זה לא אנחנו קובעים.

גב' בומגרטן אלונה: מי ביטל אותם אז, ביילין?

מר יעקובי ירון: ביילין, כן.

גב' בומגרטן אלונה: אני חושבת שזה סתם בזבוז כסף הדבר הזה.

גב' דנוך אביגיל: אני חושבת כמוך.

מר ישראל גל: יש כאן קונצנזוס כנראה.

מר יעקובי ירון: מה קורה במועצה הדתית? יש חברי מועצה?

- מר ישראל גל:** חברי המועצה ממשיכים...
- מר עמי כחלון:** נפתלי, איפה ביילין היום?
- מר ישראל גל:** אתה מתגעגע אליו, אה?
- מר איציק ציזר:** מה שאלת, עמי? איפה ביילין?
- מר ישראל גל:** איפה הוא? הם מתגעגעים אליו. ציזר תומך בעניין.
- מר יעקובי ירון:** מה קורה...?
- מר ישראל גל:** כרגע היא מתנהלת על ידי ההרכב הישן.
- מר יעקובי ירון:** והם מקבלים משכורת שם?
- מר ישראל גל:** היו"ר. רק היו"ר.
- מר מיכלס גיל:** אני רוצה רק להבין איך זה יכול להיות שבעיר כמו שלנו, מתוך 6 מועמדים, יש רק מועמדת אישה אחת. איפה האפליה המתקנת?
- גב' בומגרטן אלונה:** מי רוצה להיות?
- מר מיכלס גיל:** או שאין לנו מועמדות.
- מר ישראל גל:** אני א' רוצה להגיד לך שזו אחת הרשויות היחידות במדינת ישראל שמכניסה אישה, אז אתה צריך לברך על זה.

- מר מיכלס גיל** : אני מברך על זה, אבל אני רוצה שיהיו לפחות 3.
- מר איציק ציזר** : תביא מועמדת.
- גב' בומגרטן אלונה** : תגיד לי, אשתך מסכימה להיות במועצה הדתית?
- מר נפתלי כהן** : אם אשתך מוכנה...
- מר מיכלס גיל** : לא שאלתי אותה. אם תגידו שאין מועמדים, אז אין מועמדים.
- מר איציק ציזר** : ישראל, גיל הוא חבר של לפיד שהוא אח של בנט, שבנט חבר של הסגן שאמר לך. יחד עם שר החינוך שלך.
- מר ישראל גל** : מישהו שאל אותי היום אם זו לא אותה מפלגה.
- מר מיכלס גיל** : תראה, יש מועמדי הרשות המקומית, אין אף אישה. ודווקא מועמדי השר כן יש אישה.
- מר ישראל גל** : בסדר, אז אתה דואג לאיזון.
- מר מיכלס גיל** : אז אולי אנחנו צריכים לדאוג שתהיה עוד אישה. בתמונות בבחירות, איך קוראים לתנועה הזאת? של גור, היתה אישה, נראית משכמה ומעלה.
- גב' בומגרטן אלונה** : היא עו"ד.

מר מיכלס גיל : למה לא שמו אותה מועמד? והיא גם עו"ד.

מר איציק ציזר : אני מציע לך לדבר איתה ולראות אם היא רוצה להיות מועמדת אחרי כל מה שעבר עליה.

מר ישראל גל : ציזר, שידבר עם האח גור. הם אחים הרי.

מר איציק ציזר : היא פרופסורית, ד"ר לכימיה.

מר מיכלס גיל : הבנתי. טוב, תודה.

מר ישראל גל : אין לו מה להוסיף. אז אנחנו מורידים את זה, אנחנו נביא את זה גם כן ב-26 לחודש את הסעיף הזה. גדי אומר 'אני לא בטוח'.

<p>6. אישור מסמך הצהרת כוונות לשיתוף פעולה בין העיר סאנוק לקרית אונו.</p>

מר ישראל גל : סעיף 4. ברשותכם, לפני סעיף 4, בואו נעשה אישור הצהרת כוונות, כדי שאברהם, אם הוא צריך ללכת, אז וורנר שנמצא פה איתנו. כידוע, אנחנו נוסעים, ביקשו מאיתנו, לסאנוק, לעשות הסכם ברית ידידות. בתהליך שהתחיל לפני כמה שנים. אז דורון, בוא תספר על הדבר הזה קצת. בבקשה.

מר דורון קרפ : אני התגעגעתי באופן אישי לכל אחד מכם. אבל אני לא יכול לומר שהתגעעתי נורא לישיבות מועצה.

מר ישראל גל: אבל תגיד לי, דורון, איך זה לראות אותנו משם? ספר.

מר דורון קרפ: זה נראה אחרת.

מר ישראל גל: זה נראה טוב? זה כמו תיאטרון? איך?

מר דורון קרפ: אני יכול לפחות יכול לברך על כך ששמתי לב שלחברי

מועצת העיר יש תיאבון.

(מדברים ביחד)

מר דורון קרפ: לחברי מועצת העיר החדשים לא מכירים את הנושא, אז

אני בכל זאת אחזור בכמה מילים. כמה זמן יש לי, ראש העיר?

מר ישראל גל: בערך 4 שעות.

מר איציק ציזר: זה זמן הטיסה לסאנוק.

מר דורון קרפ: אני יכול להגיד לכם ככה, שסאנוק קודם כל שתדעו,

זאת עיר שממוקמת בדרום פולין, על גבול אוקראינה וסלובקיה. באזור שאנחנו

מכירים אותו כולנו, אזור שנקרא גליציה. גם קרקוב, העיר קרקוב שמרוחקת משם

כמה שעות, נמצאת פחות או יותר באזור הזה. העיר היא בת 42,000 תושבים, סדר

גודל של קרית אונו פחות או יותר, והיא נמצאת על גדות נהר סאן, ונקראת לכן

סאנוק. ואנשי סאנוק מאוד גאים בכך. שם זה ידוע שהם אומרים 'אני סאנוקי'.

זאת אומרת, אני תושב סאנוק, ליד הנהר סאן. לפני איזה 6 שנים בערך, נתקבלה

פנייה למרכז השלטון המקומי, של העירייה של סאנוק, שמבקשת ליצור קשר עם

עיר בישראל. זאת הואיל והמסורת היהודית בעיר שלהם היתה מאוד מפוארת.

והצעירים במיוחד אומרים ושואלים 'היו פה יהודים?', היו פה הרבה יהודים. העיר

מנתה ערב מלחמת העולם השנייה כ-15,000 תושבים, מתוכם היו 5,000 יהודים. והם שואלים – היהודים רק עשו לנו טוב, אז למה הם אינם פה? גירשנו אותם, מה קרה כאן? והם שואלים הרבה מאוד שאלות. זאת רוח חדשה שמנשבת בתוך פולין בכלל, ובמיוחד באזור הזה שהיה ידוע כאזור גליציה שהיו בו הרבה יהודים. אז הגיעה הבקשה הזאת, וראש העיר דאז ביקש ממני שאני אסע עם עוד 2 אנשים, שאני תיכף אציג אותם, לראות ולהתרשם מהעיר סאנוק. אז יצאנו קודם כל, ד"ר אברהם וורנר. הוא לא ד"ר לרפואה, ככה שאל תפנו אליו בעניינים כאלה. הוא פיזיקאי שעבד הרבה שנים בתל השומר, והיה מרצה בכיר לפיסיקה גרעינית באוניברסיטת בר אילן. עכשיו הוא בגמלאות, אבל הוא היה איתנו והוא היה כמובן יחד עם ריקי ועבדכם הנאמן.

למה הוא היה?

מר ישראל גל:

מר זורון קרפ: כי הוא נולד בסאנוק, והוא יליד סאנוק, והוא ניצול שואה, שהסתובב הרבה מאוד, שהם קיבלו אותו שם כמו מלך. אני לא בטוח שמלך היה מתקבל כמוהו. הם בכלל הציפו אותנו בחוס ובאהבה, אבל במיוחד את הכוכב שלנו, שזה היה אברהם. היה ביקוש מאוד גדול, ובכל מקום רק רצו לשמוע ממנו איך קרה ומה הוא עשה במלחמה וכדומה. ואנחנו מצאנו שם עיר מאוד נקייה, יפהפייה, שמאוד מעוניינת בקשר, לחבר אותה עם העבר... לחבר אותה עם עיר בישראל. בדקנו גם את האפשרויות של שיתוף פעולה בעיקר לחילופי משלחות נוער. ובדקנו ומצאנו שלמשל מאות מעוניינים בנושא של מוסיקה, בנושאי ספורט שונים ומגוונים. בכלל, יש להם רצון מאוד-מאוד רב להיות מעורבים. יש להם 8 ערים תאומות, והם רוצים אותנו כעיר תשיעית. כרגע הם רוצים לחתום על הצהרת כוונות שתיכף נדבר עליה, וזה רק שלב בדרך למה שיהיה אחר כך. אנחנו לא בעד צעדים מהירים, יש לנו זמן. אבל בכל זאת, אני חושב וממליץ, וכך אנחנו חשבנו, שזה כדאי, בהחלט להתקשר עם העיר הספציפית הזאת בפולין.

כמה מונים האנשים?

גב' קניסטר כוכבה:

42,000.

מר דורון קרפ:

היא די דומה לקרית אונו.

מר ישראל גל:

מר דורון קרפ: סדר גודל של פחות או יותר, קצת יותר מקרית אונו, אבל זה בסדר. עיר מאוד נחמדה, יש לה מרכז העיר, זה דבר שלא רואים. רק בערים הוותיקות באירופה רואים כזה דבר. בניין העירייה עצמו שוכן באיזה בעניין עתיק, וזה ממש בלתי רגיל. אני אתן תיכף לאברהם להוסיף כמה מילים, אבל אני רק רוצה להגיד לכם, שהיה גם התחלה של קשר, יותר משמעותי בין בתי הספר. בית ספר רימונים התכתב עם בית ספר בסאנוק, והילדים שלחו אגרות וכדומה. דוגמא למה שאפשר לעשות. מכתבים ועבודות שהגיעו משם, אני ביקשתי מריקי, שלא נמצאת כאן הערב, פשוט חלק מהעבודות האלה נראות פה, שקיבלו הילדים ברימונים. גם שלחו לשם. והיה בהחלט קשר חביב מאוד ובהחלט ראוי לציון. עוד אני יכול להגיד לכם שאנחנו כמובן מאוד המלצנו בזמנו למועצת העיר לקשור קשר עם העיר הזאת. ביקשנו גם שהם יבואו לכאן, משלחת של פולין, כי אי אפשר לעשות את זה רק כשאנחנו נוסעים לשם, הם צריכים לבוא לפה. וזה קצת מתעכב מכל מיני סיבות של תקציב שלהם וכדומה. עוד דבר, שאם אתה מתקשר למישהו בפולין, בוורשה למשל, או בשגרירות שלנו שאני בקשר איתם, אז הם ידועים בדבר אחד מרכזי, בתעשיית האוטובוסים שלהם. אנחנו ביקרנו במפעל, יש שם מפעל לאוטובוסים בלתי רגיל. והם בכלל רואים בקשר לא רק קשר של חילופי משלחות וכדומה, אולי קידום גם האינטרסים הכלכליים שלהם וכדומה, שאני לא הבטחתי להם שום דבר, ולא נבטיח להם, כי אנחנו לא אחראים על אגד ולא על קווים, ואין לנו שום דבר מה לחפש. בינתיים, עכשיו אני שמח שראש העיר וסגנו נוסעים לשם, אז אפשר לקדם את הנושא. ראש העיר שם הוא אדם פחות או יותר בגיל של ישראל ורון, איש צעיר יחסית. הוא קדנציה שנייה או שלישית שלו, איש

משכיל, יש לו 2 תארים אקדמאים. בן אדם שרואה חשיבות עליונה לקשר עם ישראל ועם עיר בישראל וקשר כמובן עם האוכלוסייה היהודית, שזה מעניין אותו במיוחד. הם נותנים דגש, כרגע יש שם אפס, אפילו יהודי אחד לא גר בסאנוק, ואנחנו לא צריכים להגיד מה מלחמת העולם השנייה עשתה ליהודי פולין בכלל. וגם שם, ועם זאת, בכל זאת אנחנו חושבים שצריך להסתכל על העתיד ולראות שבעתיד אפשר לקשור קשר עם... ובכלל אני בטח כמוכם לא במיוחד שבע רצון מהעבודה שעושה משרד החוץ בנושאים הללו. אתם לא יודעים מה זה כשרשות מקומית מגיעה לאיזה מקום ומעודדת חילופי משלחות, זה שווה יותר מעבודה של מאות שגרירים. אנחנו הופכים להיות שגרירים של מדינת ישראל, והם מופתעים למצוא מדינה אחרת ממה שהם חשבו. וזה באמת דבר שראוי לציון. ואני חושב שזה דבר נהדר שקרית אוננו תקדם את הקשר הזה.

גב' קניסטר כוכבה: מה העיסוק שלהם, הצעירים?

מר זורון קרפ: הם עוסקים, אמרתי לך, כרגע יש להם מפעל ענק לאוטובוסים ומשאיות. אבל יש להם שם הרבה מאוד דברים אחרים. כן. סך הכל מתפרנסים יפה שם. עכשיו תרשו לי רק לאפשר לכוכב שלנו, לסופר סטאר, אברהם, לומר כמה מילים. ואם תרצו לשאול שאלות, אנחנו פה.

מר אברהם וורנר: אין לי הרבה מה להוסיף. בסאנוק היו חיים יהודיים תוססים. היו 6 או 7 בתי כנסת, חסידים ציוניים, פעילות ציונית ענפה. לצערי, לא נותר בסאנוק עד היום אף יהודי אחד. אני ביקרתי בסאנוק מספר פעמים שם. פעם ראשונה ביקרתי שם אחרי נפילת המשטר הקומוניסטי, ואז היתה עוד יהודיה אחת בסאנוק, שהיא ניצלה על ידי פולני והתחתנה איתו, באה לפגוש אותי. וזהו. יש להם מוזיאון של הרבה מאוד כלי קודש יהודיים. והם מחכים בעצם גם שמישהו יבוא ויתרום כסף כדי להפסיק את כל זה. מפני שמה שהראו לנו, אמרו שזה רק 5% מהמוצגים שיש להם במוזיאון. ושאם יבנו מוזיאון גדול, יוכלו להציג את כל מה

שיש להם שם. כאמור, כפי שדורון סיפר, קיבלו אותנו בצורה מלכותית, את שלושתנו. הובילו אותנו והראו לנו את כל מה שיש לראות שם בעיר, וגם מעבר לזה. אם יש איזה שאלות, אני אשמח לענות. תודה רבה.

מר ישראל גל: כן ציזר, בבקשה.

מר איציק ציזר: א' – אני אזכיר שזה כבר קרה לפני כמה שנים בביקור שלו, וכבר דנו פעם אחת, לפחות בהנהלת העיר בנושא הזה. אני עדיין מתלבט ואני אגיד למה. העיר הזאת נראית כמו כפפה ליד לקרית אונו, בגודל, במה שהם עושים. נכנסתי גם לאתר שלהם, יש להם אתר, מי שרוצה יכול להיכנס. וכל מה שסיפרתם על התרבות היהודית, ועל ראש העיר שרוצה, הכל מתאים. אבל יש 3 בעיות, שעליהן אנחנו צריכים לחשוב. אחת – אנחנו נמצאים כל שנה בפולין, עושים את המסלול של המחנות, מוורשה לקרקוב וההיפך, והעיירה הזאת יושבת 4.5 שעות נסיעה מהמסלול הזה. זאת אומרת, האם אפשר לשלב אותו? כי לא הגיוני שנלך לפולין, נעשה ברית ערים תאומות עם איזושהי עיר, וכל שנה שאנחנו שם עם המשלחת, לא נעבור בעיר הזאת וניצור קשרים כי אנחנו כבר שם. ואני לא יודע אם אפשר לשלב עיר שבמרחק 4.5 שעות נסיעה, וצריכים גם לחזור את ה-4.5 שעות, כי היא ממש בדרום, זו שאלה שצריכים לשאול את התיכון. כי אם לא, אז מה עשינו? אנחנו כל שנה נוסעים לפולין ולא נעבור דרך העיר התאומה שלנו? זו שאלה ראשונה. שאלה שנייה, הרי המטרה זה חילופי משלחות, אם זה משלחות ספורט, משלחות... כמו שאנחנו עושים עם ערים אחרות. למשל יצאה משלחת כדורגל לדור מגן, טיסה 3.5 שעות, 20 דקות במלון בדורמגן. פה צריכים לנסוע לוורשה, מוורשה לקחת אוטובוס 6.5 שעות, כדי להגיע לסאנוק. אני לא רואה ילדים בכיתה ח' או בכיתה ט' עושים את זה. אז אפשר להגיד אוקיי, יעשו את זה בטיסה. אם עושים את זה בטיסה, זה מייקר את כל הסיפור. אני יודע בשנה שעברה בכדורגל, על כל גרוש נלחמנו כדי שכל הילדים יוכלו לצאת. אז לעשות טיסה עם טיסת המשך. יש עוד אפשרות, לנחות בקרקוב ולהגיע תוך 4.5 שעות. אבל אין טיסות ישירות

מישראל לקרקוב לצערי. ולכן זה הופך... שאם רוצים לשלוח משלחת של ילדים, צריכים להטיס אותם עם אוטובוס וטיסה יום שלם, ולהחזיר אותם יום שלם. זה נראה לי מטורף. הדבר השלישי, דבר שאמרת לי לפני יומיים ולא העלית את זה פה, או ששכחת, שהם רוצים חילופי משלחות שהכל כלול. זאת אומרת, מי שמארח את מי, זה כולל טיסות, כולל הכל, דבר שאף פעם לא היה מקובל אצלנו, תמיד הטיסה והשהייה היא על מי שנוסע, והאירוח על ידי הקהילה. ככה היה דרך אגב בכל קבוצות הכדורגל בשנים האחרונות. ... אם הם באים, אנחנו צריכים לממן טיסה, מלון, ואירוח. ואם אנחנו נוסעים, אותו דבר. אני חושב שזה גם לא נכון לחנך את הילדים שלנו להגיד 'חברים, אתם נוסעים עכשיו לשבוע לאן שהוא, הכל על חשבון המארחים'. זה נכון שצריכים להשתתף בחלק, וצריכים להחליט מה החלק. ושלוש הבעיות האלה, אם הן לא יפתרו, אז למרות שזו עיר באמת מקסימה, לדעתי זו תהיה טעות. עדיף לקחת עיר שהיא במסלול בין ורשה לקרקוב, שאנחנו עוברים בה, והיא מתאימה לנו מכל הפרמטרים האחרים, שכל שנה קודם כל התיכון יעבור בה, ויהיה קל לשלוח משלחות. זו דעתי לפחות.

מר יעקובי ירון: רק עובדתית יש טיסות לקרקוב, לפחות אני טסתי בטיסה ישירה.

מר ישראל גל: יש גם היום?

מר איציק ציזר: אז אני מוכן שתעשה גוגל, כמו שעשיתי אתמול. ביקשתי לשבוע בין ה-10.7 ל-17.7, בחופש, סתם.

מר יעקובי ירון: ולא מצאת?

מר איציק ציזר: ובדקתי, ואין שום טיסה ישירה לקרקוב. 9 שעות זה היה המינימום. גם המשלחת של התיכונים, שהם עושים 300, הם שוכרים מטוס,

מוריד אותם לקרקוב, אין בעיה. אבל אם אתה רוצה טיסה ואיזה משהו למצוא לקרוב ישירה, אין סיכוי. וגם זה 4.5 שעות מקרקוב, רק שתבין. אחרי שירדת מהטיסה עוד 4.5 שעות. יותר מאילת.

מר יעקובי ירון: חסכת שעתיים.

מר איציק ציזר: לא, אחרי זה 4.5.

מר יעקובי ירון: לא, לעומת 6.5 שאמרת.

מר ישראל גל: דורון, אתה רוצה להתייחס?

מר דורון קרפ: כן, אני רוצה קודם כל להתייחס לעניין של הכל כולל. איציק, אנחנו דיברנו בטלפון, סיפרתי לך את זה שראש העיר ביקש שאנחנו נממן לו את השהות, אבל הוא לא דיבר על דברים אחרים. הוא דיבר רק על העניין הזה שאנחנו נממן את הטיסה. אז אני טרחתי ופניתי לשגרירות ישראל בוורשה ופולין, ויש לי קשר שם עם סגן השגריר, והוא אמר שזה דווקא לא מקובל בכלל, והוא מתפלא על העניין. מה שאני מצפה עכשיו, שאחת הנקודות שיבהירו ישראל ורון כשהם יגיעו לשם, שהם יבדקו את הנקודה הזאת. יכול להיות שבאותה תקופה שהם עמדו להגיע, אז היתה להם איזו בעיה תקציבית כלשהו, וגם הם עמדו לפני בחירות. ויכול להיות שהדברים האלה, בגלל זה נבע הקטע הזה. אבל צריך לבדוק את זה, כן. כי אם הכוונה היא שאנחנו נארח אותם שלא כרגיל, אנחנו מארחים, בדרך כלל לחדשים אני פשוט אומר, בכפר המכביה משלחות, עולה כמה שעולה, אבל לפחות נותנים להם אירוח.

מר איציק ציזר: נניח שפתרת, נניח שהם יישבו וזה ייפתר. אני מאמין שזה ייפתר, כי ככה זה מקובל בכל העולם. איך אפשר לשלוח ילדים בכיתה ז', חי

או ט', לשלוח אותם 3 שעות לשדה התעופה, 4.5 שעות טיסה לוורשה, 6.5 שעות נסיעה באוטובוס? זה נראה לי מוטרף.

מר רון מלכה: אני לא חושב שזה מוטרף. אני זוכר ש-3 שנים או 4 שנים, יכול להיות שגם איזה טורניר שנילסן בזמנו זכרוננו לברכה שידך לקרית אנו, שנמצא בעיר שנקרא וילטיה.

מר ישראל גל: אני הייתי שם.

מר רון מלכה: אני גם הייתי. החבר'ה שלנו טסו לקופנהגן ומשם נסעו באוטובוס, עם מנהרה שעוברת מתחת למים 6 שעות, עד שהגיעו לעיירה מדהימה שיש בה 23 קומפלקסים של מגרשי כדורגל, עם טורניר נפלא, עם קבוצות מכל מיני ערים בכל העולם. ולא עושים את זה כל שנה. גם לדורמגן ולקרייס-אופנבך אנחנו לא נוסעים כל שנה. כמה פעמים אנחנו מוציאים משלחות? קרייס-אופנבך ייסדו איזה מחנה שכל פעם עיר אחרת, מדינה אחרת מייצגת, מארחת את המשלחות. וזה הדבר היחיד שנוסעים כל פעם למקום אחר. החבר'ה שלנו הגיעו גם לסין אם אתה זוכר.

מר איציק ציזר: ... בסין.

מר רון מלכה: נכון. אז אני אומר, אם התדירות היא כזאת שכל שנה מוציאים משלחת, זה לא כזה קריטי. זו דעתי בעניין המרחק.

מר דורון קרפ: מה שאני יכול לומר לכם, שבטוח דבר אחד, שאת העיר הזאת אי אפשר להזיז ולקרר אותה.

מר איציק ציזר: אולי משרד החינוך יעזור לנו עם תקציבים.

מר דורון קרפ: הכל פתוח. אבל בכל אופן אני אומר לכם, ביררתי, הרבה שיחות היו לי גם עם שגריר ישראל בפולין, אפילו קבעתי איתו פגישה, שמו דוד פלג. ולצערי הרב, כשהפגישה עמדה להתקיים הוא נפטר, אז ככה שכבר החמצתי אותו.

מר ישראל גל: א' – לגבי הנושא של הטיסות, הם כבר קיבלו אז את התשובה שלי, גם אתה וגם אני הייתי עם אותו סרט שאמרנו להם שאנחנו לא מממנים להם את זה. לגבי הסיור של בתי הספר, אני לא רואה אף עיר תאומה שיכולה לקלוט משלחת של 350 ילדים ומורים, על הדרך שלהם באותו סיור של המחנות.

מר איציק ציזר: למה? עשינו את זה שנינו בוורשה.

מר ישראל גל: עשינו את זה שנינו, זו יוזמה בית ספרית של בתי ספר, שלא קשורה לערים תאומות או דברים כאלה. יוזמה של 2 בתי ספר, שאמרו בוא נכיר ובוא נראה. אלה יוזמות שהן לא קשורות לברית תאומות או ברית ידידות וכדומה. זה תמיד יכול להיות יוזמה בכל מקום, זו יכולה להיות יוזמה בלתי אמצעית ובלתי פורמלית עם איזו עיר מסין או עם איזו עיירה מאיטליה, וזה לא משנה מה, כאשר יש את המפגשים האלה. לכן אני אומר, זה לא צריך להיות כרוך אחד בשני. אני לא יודע איך התוכן. אני אומר לכם את האמת, אני לא יודע איך זה יעבוד. אמרתי את זה גם לאברהם, אני אומר את זה גם לדורון, אני לא יודע איך זה יעבוד. בדרך כלל הקשרים עם-

גב' קניסטר כוכבה: אבל למה זה מחייב רק תלמידים, סליחה?

מר ישראל גל: אני אומר, אני לא יודע איך זה יעבוד. אנחנו לא יודעים

איך זה יעבוד סך הכל. אין כאן מפתח קסם בדברים האלה, זה בסופו של דבר תלוי אנשים ותלוי רצונות. הקשרים היחידים, כמו שאתה יודע, שבסופו של דבר מהערים התאומות שיש לנו, זה רק עם הגרמניות. דורמגן וקרייס-אופנבך. אלה הקשרים שיש לנו. מאוד נוח, נוסעים, חוזרים קבוצות ספורט. פה משלחת, פעם ראש רשות, פעם זה בא לפה. אבל דרכטן למעשה אין כלום כבר. אין כלום כבר הרבה מאוד שנים. למרות שזה במקום מאוד נוח, במדינה מאוד ידידותית, אין שום דבר. השאלה המרכזית היא איך זה יתפתח. תלוי באנשים איך יפתחו את זה, תלוי בוועדת קשרי החוץ שלנו, תלוי באברהם, תלוי בעוד אנשים שיהיה אכפת להם הקשר, ולראות איזה יוזמות. אפילו יוזמות היום שהן לאו דווקא בקרב חילופי משלחות. יוזמות חינוכיות יכולות להיות היום גם בעולם הקטן שלנו דרך האינטרנט, או כל מיני רעיונות אחרים. כוכבה בטח תרצה להגיד דברים אחרים. כריתת ההסכם הזה, זה הסכם קשרי ידידות, זה לא ברית ערים תאומות כרגע. האמת, בהתחלה חשבתי שלא צריך להביא את זה למועצה, אבל היועצת המשפטית היא מאוד קשוחה, אז היא לא מאשרת שום הסכם בלי ישיבת מועצה. הבנתי שזה במסגרת הנוהל של מה שהתחיל לפני 3 או 4 שנים. אבל בסופו של דבר אפשר לראות, אפשר ללמוד מזה, ואפשר לנסות את הדבר הזה. אני לא חושב שהמשלחת שנוסעת לפולין צריכה לעבור דרך עיר תאומה שלנו. גם אין מספיק זמן לזה, זה יכול להיות מפגש של כמה שעות, זה לא נותן כלום. כן, כוכבה.

גב' קניסטר כוכבה: אני חושבת, אני דווקא שאלתי את דורון. יש שם בתי אבות?

מר ישראל גל: אני לא יודע כלום, האמת היא.

גב' קניסטר כוכבה: שאלתי את דורון, הוא אמר לי שכן.

מר ישראל גל: האמת היא, אני לא יודע כלום.

גב' קניסטר כוכבה: אני חושבת שיש פה ניצולי שואה, אנשים שגרו שם בעיר הזאת, פולנים, ויש לנו ברוך ה' בקרית אונו, אנחנו מלאי פולנים.

מר דורון קרפ: גם פולניות.

גב' קניסטר כוכבה: גם פולניות. אני מוצאת לנכון אולי אפילו להפיץ את הדבר הזה, אני לא יודעת, בקרב האנשים שמעוניינים. ויש אנשים עם יכולות שכן ירצו את הקשר הזה דרך העירייה.

מר ישראל גל: גם גליציאנרים אחרים לא חסרים פה.

גב' קניסטר כוכבה: שהעירייה תיזום את זה, דבר מבורך. לא לשכוח חסד נעורים, עברו את כל מה שהם עברו. ואני חושבת שזה יכול לחבר אותם. אני רואה בזה דבר מדהים, מדהים.

מר דורון קרפ: זה מאוד יפה. אני רוצה משהו. אברהם פה כל הזמן לוחש לי שאני אומר את המשפט הבא. אנחנו צריכים להודות על האמת, מבטא של מדינת ישראל בעולם הוא לא מי יודע מה, יש לנו הרבה מאוד בעיות עם הפלסטינאים. ואם יש מישהו שמושיט לנו יד ואומר 'חבר'ה אנחנו רוצים אתכם, חשוב לנו... לגבי הצעירים שיודעים שהיו יהודים. היה שם סופר בשם קלמן סגל, שהם מנציחים את זכרו שם ובנו אנדרטה לזכרו, ומציגים שם את הספרים שלו. אם מישהו מושיט לנו יד ואומר 'אני רוצה אתכם', אסור לנו לדחות את היד הזאת. והידיים לא מושטות כל כך הרבה. אין לנו פה איזה מצב שכולם רוצים עם קרית אונו קשר בפולין. יש פה הזדמנות של מקום ידידותי. תודה רבה.

גב' אלעני הס זוהר: אני חושבת שדווקא זה שאין שם יהודים, עושה את זה

יותר חשוב שנהיה שם, זו דעתי האישית. אני חושבת שחשוב שנשמר את הקשר הזה.

מר ישראל גל: כן, ירון.

מר יעקובי ירון: עכשיו דיברתי באמת עם נפתלי, לא הכל העירייה גם צריכה לממן. אנחנו צריכים לתת את האפשרות... ולתת לבני נוער שיש באמת את האמצעים בקרית אונו, התברכנו, רובם עם אמצעים, יכול להיות שהעירייה תצטרך לעזור לכמה שאין אמצעים, אבל לרובם יהיו אמצעים לטוס לשם ולעשות קשרים מאוד מעניינים.

מר ישראל גל: אתה עשית את האופוסיט מכוכבה. היא דיברה על הגליציאנרים.

מר יעקובי ירון: לא, זה לא נוגד. היא מייצגת את הגיל הזה, ואני מייצג את הגיל השני. כן, אלונה.

גב' בומגרטן אלונה: האמת היא שאני נאלצת עוד פעם להסכים במקרה הזה עם ציזר, ואני די פסימית.

מר איציק ציזר: הוא מתאבד היום, הוא בסוף יתאבד אלונה, אני אומר לך.

מר ישראל גל: תקשיבי לי טוב, אלונה. הסיפור בינך ובין ציזר. אני רוצה להביא את ההסכם להצבעה. מי בעד לאשר את ההסכם? פה אחד? תודה.

מר איציק ציזר: לא, לא. תסתכל לפני.

ציזר, עליך אני לא מסתכל, מי נגד? מי נמנע? ציזר. יופי.

מר ישראל גל:

תודה רבה.

תודה רבה, רבותיי. הייתם קשובים ומאוד נהנית.

מר דורון קרפ:

<u>החלטה:</u>	הוחלט ברוב קולות לאשר מסמך הצהרת כוונות לשיתוף פעולה בין העיר סאנוק לקרית אונו.
בעד (13)	ישראל גל, גיל מיכלס, ירון יעקבי, משה דאלי, כהן נפתלי, כוכבה קניסטר, אלונה בומגרטרן, עמי כחלון, רון מלכה, אביגיל דנוך, אלעני הס זהר, יעל הרציקוביץ, שי דבורה.
נגד (0)	
נמנע (1)	איציק ציזר.

5. אישור השתתפות הרשות בהוצאות הטיסה של ראש העירייה מר ישראל גל והסגן ומ"מ מר רון מלכה לסאנוק, כ-500\$ והוצאות אשל על פי החוק. (בתאריך 27.3.14 בצמוד למסע לפולין, בהמשך להחלטת מועצת העיר מיום 11.12.13).

אני חוזר סעיף אחורנית. מאחר וביקשנו שאנחנו נבוא

מר ישראל גל:

במיוחד להתארח, ורצו שאנחנו נבוא להתארח שם, מצאנו לנכון רון ואני, בגלל שאנחנו נמצאים באזור שם כבר לעשות 2 טיסות פנים ולהאריך את השהות שלנו בעוד יומיים מעבר לנושא הזה. העלות של זה 500\$. כרגיל בנסיעות צריכים לאשר את זה. העלות של 2 הכרטיסים שלנו 250\$ לכל אחד. אז אני מבקש את האישור. יש למישהו משהו להגיד? אפשר לאשר את זה? מי בעד?

גב' בומגרטן אלונה: בתנאי שאתם לוקחים אותי אתכם.

מר מיכלס גיל: את נורמאלית? את יודעת איזה קור שם.

מר שי דבורה: אני נמנע.

מר גדי לייכטר: בעד: נפתלי, דאלי, ירון, מיכלס, דנוך, כוכבה, אלונה, עמי, רון וישראל.

מר ישראל גל: מי נגד? מי נמנע?

מר גדי לייכטר: נמנעים: ציזר, זוהר, יעל ושי.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לאשר השתתפות הרשות בהוצאות הטיסה של ראש העירייה מר ישראל גל והסגן ומ"מ מר רון מלכה לסאנוק, כ-\$500 והוצאות אשל על פי החוק. (בתאריך 27.3.14 בצמוד למסע לפולין, בהמשך להחלטת מועצת העיר מיום 11.12.13).	
בעד (10) ישראל גל, גיל מיכלס, ירון יעקבי, משה דאלי, כהן נפתלי, כוכבה קניסטר, אלונה בומגרטן, עמי כחלון, רון מלכה. אביגיל דנוך,	
נגד (0)	
נמנע (4) איציק ציזר, אלעני הס זהר, יעל הרציקוביץ, שי דבורה.	

4. אישור הארכת הסכם השכירות עם הסנדלר דוד יוגדיב ברח' הרצל בשלושה חודשים נוספים מיום 1.3.14 ועד 31.5.12 בכפוף לאישור שר הפנים.

מר ישראל גל: עכשיו אני חוזר לסעיף אחד יותר קודם, אישור הארכת הסכם שכירות עם הסנדלר.

גב' קניסטר כוכבה: איזה סנדלר, שלנו ברחוב?

מר ישראל גל: הסנדלר ברח' הרצל.

גב' קניסטר כוכבה: מה אתם רוצים ממנו? תיקחו לו את הנעליים, לקחתם את נשמתו.

מר איציק ציזר: את האמת, היא צודקת.

מר עמי כחלון: אבל להאריך.

גב' קניסטר כוכבה: להאריך לחודשיים? בשביל מה התקף לב חוזר. הוא עכשיו עבר צנתור, אתם נורמאליים?

מר ישראל גל: דניאלה, בואי שבי פה.

גב' קניסטר כוכבה: דניאלה, חוסי עליו.

מר ישראל גל: תבקשו רחמים אצל דניאלה, היא אשת הברזל, אני אומר לכם.

עו"ד דניאלה גז: זו בכלל לא השאלה. הסנדלר שכר שהוא בעצם הייעוד שלו הוא קיוסק, הוא הקים שם סנדלריה בייעוד לייעוד של הנכס במשך שנים ארוכות. הוא ישב בנכס הזה ללא מכרז. וכל ההתקשרות של העירייה, נכס עירוני

עם הסנדלר הזה, היתה בניגוד לדין.

גב' בומגרטן אלונה: כמה זמן?

עו"ד דניאלה גז: כמעט 30 שנה.

גב' בומגרטן אלונה: זה במשמרת של ציזר?

עו"ד דניאלה גז: במסגרת ההסדרה של נכסי העירייה שמוחזקים על ידי

שוכרים, התעורר הטיפול גם בעסקה הזו, ובמסגרת הסכם פשרה של העירייה עם הסנדלר שהיה מיוצג על ידי עו"ד אברהם לנדשטיין, הוסכם שיאריכו לו ב-5 שנים נוספות. 5 השנים הנוספות זה ממצה את כל הטענות והתביעות שלו כנגד העירייה. כיוון שהוא, הוא רצה לתבוע את העירייה, פיצויים, מוניטין, עניינים, היו שם ויכוחים שלמים. באותו מעמד הוא גם הצהיר שהוא מתכוון לפרוש לגמלאות, וככה הגענו להסכם הזה, והסכמים צריך לכבד, והעירייה לא יכולה להשכיר נכסים מעבר ל-5 שנים ללא אישור שר הפנים, ובטח ללא הליך מכרזי, ובטח כשזה בניגוד ליעוד של הנכס.

גב' קניסטר כוכבה: אבל אני רוצה לשאול שאלה... ייתכן 30 שנה והתעוררנו

היום לפתע פתאום?

עו"ד דניאלה גז: זה לא עניין שהתעוררנו. לא היום התעוררנו.

גב' קניסטר כוכבה: ביום בהיר. איפה הנוהלים, איפה המכרזים?

עו"ד דניאלה גז: זה לא יום בהיר, זה היה לפני 6 שנים.

6-7 שנים.

מר ישראל גל:

מאז שאני מכירה את עצמי גרה שם הוא שם.

גב' קניסטר כוכבה:

זה נכון.

עו"ד דניאלה גז:

נולד לו כבר נין, לא נכד.

גב' קניסטר כוכבה:

זה נכון, אבל הוא סנדלר מוכשר, והוא לא חייב להיות

עו"ד דניאלה גז:

דווקא שם. הוא יכול לעשות את הפרקטיקה הזאת גם במקומות אחרים.

כוכבה, נעשה סדר.

מר ישראל גל:

ומאחר ואנחנו מחויבים לשמור על הוראות החוק, אין

עו"ד דניאלה גז:

לנו ברירה וזה מה שאנחנו עושים.

אבל תגידי, מה זה מפריע? למי זה מפריע שם?

גב' בומגרטן אלונה:

לאף אחד לא מפריע.

גב' קניסטר כוכבה:

זה לא עניין שזה מפריע, זה עניין של תקינות. תקינות

עו"ד דניאלה גז:

המינהל. אנחנו יכולים לשאול הרבה דברים מה מפריע או לא מפריע. אם המועצה רוצה לקבל החלטה-

5 שנים... לכבד הסכמים.

גב' הרציקוביץ יעל:

כדי לצאת למכרז.

מר גדי לייכטר:

- מר ישראל גל:** על פי דניאלה, על מנת שהוא יוכל להישאר שם-
- מר איציק ציזר:** זאת אומרת, ה-5 שנים נגמרו ו...?
- עו"ד דניאלה גז:** נגמרו, נגמרו כבר, ב-29.2.
- מר ישראל גל:** 3 חודשים.
- גב' הרציקוביץ יעל:** למה לא יצאו למכרז חצי שנה לפני?
- מר ישראל גל:** כי לא יצאו. היה ויכוח אם הוא נשאר או לא נשאר.
- גב' קניסטר כוכבה:** אני חושבת לתת לו לפרוש בפנסיה שלו.
- מר ישראל גל:** הוא כבר פנסיונר.
- מר שי דבורה:** לעוד 5 שנים.
- גב' קניסטר כוכבה:** 62. רבותיי, אני חושבת-
- מר ישראל גל:** המועצה יכולה בעוד 5 שנים?
- גב' קניסטר כוכבה:** כן, כן.
- מר שי דבורה:** היא יכולה, כן. 5, ו-5.

מר ישראל גל: בלי מכרז?

גב' קניסטר כוכבה: כן, כמו שהיא אישרה בלי מכרז.

מר שי דבורה: 5, 5, בוודאי, באישור השר.

מר ישראל גל: כפוף לאישור.

מר שי דבורה: ישראל, תן לו עוד 5 שנים.

מר מיכלס גיל: קודם כל, למען הגילוי הנאות, אני נמנה על ציבור לקוחותיו של הסנדלר, הוא חוסך לי הרבה מאוד כסף. אני לא חושב שאני עדיין בניגוד עניינים. אדוני ראש העיר, לפני שבועיים ימים אישרה המועצה הזאת ברוב קולות, למרות חילוקי דעות משפטיים כאלה ואחרים, לחב"ד להחזיק את בית הכנסת. אני חושב שבניגוד למקרה ההוא, אתה תזכה ברוב קולות מוחלט, אם אנחנו נציע כרגע לנהוג מינהג דומה, ולתת לסנדלר הסכם לשנתיים ימים. ובהנחה שהוא יפנה בעוד שנתיים ימים.

מר עמי כחלון: השאלה לעשות איתו חוזה?

מר מיכלס גיל: כן, לעשות איתו חוזה. זו ההצעה שלי.

מר שי דבורה: תשמעו. השאלה שלי תמיד היא עקרונית, אם מועצת העיר יכולה, מוסמכת, רשאית לקבל את ההחלטה הזאת, שאותו איש נכבד. אני לא מכיר אותו, אני חושב שצריך לתת לו עוד 5 שנים, לפני משורת הדין. עם כל הכבוד, בן אדם בגיל 70-80, שאתם מתעסקים פה על שטויות כאלה, זה לא מכובד. הוא ממילא יושב שם, מה ייצא מזה?

- מר יעקובי ירון:** אני חושב שסנדלר זה מקצוע נכחד.
- מר שי דבורה:** ומכובד מאוד.
- מר ישראל גל:** אתה מדבר על שימור עירוני.
- מר שי דבורה:** נכון.
- מר מיכלס גיל:** בואנה, זה רעיון. אתה יודע מה? כל הכבוד.
- מר איציק ציזר:** מבנה לשימור.
- מר שי דבורה:** זו זכות גדולה.
- מר מיכלס גיל:** היום היינו בהרצאה שדיברו על שימור עירוני.
- מר שי דבורה:** להתגאות בזה, לצלם בזה, להראות את זה לאנשים.
- מר יעקובי ירון:** שזה משהו מיוחד, זה שונה.
- מר מיכלס גיל:** זה חלק מהתרבות העירונית.
- מר שי דבורה:** אבל גיל, מה זה שנתיים? חמש.
- מר מיכלס גיל:** אין לי בעיה לתת לו גם חמש שנים.

מר ישראל גל: אני חייב להגיד שהנושא הזה כל כנסת ישראל התקשרה לפה, לא רק תושבי רחי הרצל.

מר יעקובי ירון: אני מציע לתת לו את המקסימום שהחוק מאפשר.

מר שי דבורה: אמרתי, כן ירון. אמרתי המקסימום זה חמש שנים.

מר איציק ציזר: אני חושב שיש פה תמימות דעים קודם כל, שזה הסנדלר היחיד בקרית אונו.

מר ישראל גל: לא, לא, יש עוד.

מר איציק ציזר: שנמצא שם הרבה שנים. עושה את עבודתו נאמנה, נמנה על צבר לקוחותיו. אני חושב שמרבית האנשים שיושבים פה... אבל יש פה 2 עניינים שעליהם צריכים לדבר. אמרה היועצת המשפטית, אחד – שהשימוש לא תקין. השימוש לדעתי אין בעיה לתקן אותו, כי כולה זה סנדלריה.

עו"ד דניאלה גז: זה שצ"פ.

מר איציק ציזר: זה מבנה שלא היה שירותים. פעם המבנה הזה זה היה קיוסק בשצ"פ, והפך להיות...

מר נפתלי כהן: אבל זה חייב שימוש חורג?

מר שי דבורה: אז תאשר לו, מה הבעיה. אתם מאשרים פה... שימוש חורג.

(מדברים ביחד)

מר איציק ציזר: אני חושב שההבדל בין קיוסק לסנדלריה, למרפדיה, זה אותו דבר ואין שום בעיה. זה לא שעושים שם אולם אירועים. את החריגה מאישור, אפשר לסדר את זה בוועדה המקומית, אולי זה גם בוועדה מחוזית, את זה אפשר לסדר. מה שאי אפשר לסדר, מה שבעצם את אומרת, יש פה החלטה של בית משפט.

עו"ד דניאלה גז: לא בית משפט, לא, לא. זה הסכם פשרה שלנו.

מר איציק ציזר: הסכם פשרה בין 2 הצדדים.

עו"ד דניאלה גז: כן, ודאי.

מר איציק ציזר: ששני הצדדים חתומים, שדיברו על חמש שנים.

עו"ד דניאלה גז: בלי אפשרות הארכה.

מר מיכלס גיל: מותר לנו לשנות את דעתנו.

מר איציק ציזר: והחמש שנים הסתיימו, מאה אחוז. השאלה שאני שואל, ואת השאלה, דניאלה, כולם שואלים פה סביב השולחן, האם אנחנו יכולים לקרוא לו שוב ולחתום איתו על הסכם, שלוש שנים, שנתיים, חמש שנים.

מר שי דבורה: בדיוק. זה מה ששאלתי, דניאלה.

מר איציק ציזר: כי אם מותר, לדעתי יש פה תמימות דעים. ואם אסור, אז לא נעשה משהו כנגד החוק.

גב' כוכבה קניסטר: נכון. אני חושבת, כפי שאישרנו לספקים שלא הגישו

בכלל תכנית ולא חתמתם, ואישרנו ביד אמיצה ובזרוע נטויה ואת מבצע אנטבה. אז
בבקשה מכם, אדם...

מר ישראל גל: דברי עם דניאלה, היא אשת הברזל פה.

עו"ד דניאלה גז: אני אמרתי את מה שיש לי. ההחלטה נתונה למועצת
העיר. השר יאשר... יחתמו על חוזה. לא יאשר...

מר רון מלכה: מעבר לזה שאנחנו כל הזמן מדברים על שימור המראה
הכפרי של העיר הזאת, זאת אומרת, אם יש איזה מאפיין, איזה סממן שבאמת נותן
לזה תזכורת מה היה פה פעם, זה הסנדלר הזה שיושב שם. וצריך להימצא המוצא.
כי אם את אומרת לי שהייעוד של הדבר הזה זה קיוסק, אז קיוסקים יש לנו
למכביר, ופיצוציות יש לנו למכביר.

מר מיכלס גיל: מי יקנה שם?

מר רון מלכה: וקיוסק, איך שלא תעשה אותו, הוא מפגע, על אף שזה
נראה מבנה קטן, זה עלול להיות מפגש עם כל הנוער שלנו.

מר שי דבורה: כן, פקקים, תאוונות.

מר רון מלכה: ועדיף לי המחזה הסוריאליסטי הזה שיושב שם סנדלר
בתוך מבנה מאשר הקיוסק הזה. אז בואו נמצא את הדרך איך מאריכים לו את זה.

מר עמי כחלון: יש לי הצעה לסדר. אני חושב שאפשר להציע לו עד גיל
פרישה לפנסיה.

מר מיכלס גיל:

הוא כבר עבר.

מר ישראל גל:

לא, לא, הוא לא עבר. אי – יש היגיון במה שעמי אומר.

מר עמי כחלון:

עד גיל פנסיה וזהו.

מר ישראל גל:

כי גם עובדי עירייה לא נותנים להם ארכה יותר מגיל 67.

מר עמי כחלון:

אם זה חצי שנה – חצי שנה, אם זה שנה – שנה.

מר רון מלכה:

שלא ניפול בעניין הזה. כי אם הוא כבר בפנסיה? מישהו

יודע מה באמת הגיל שלו? לא להשתמש במונח פנסיה.

עו"ד דניאלה גז:

תאשר לו את ה-3 חודשים, ותביא את זה עוד פעם אחר

כך.

מר ישראל גל:

אני מציע ככה, זה צריך להיות בהידברות ובצורה

רצינית. אני מציע שאנחנו נקבל החלטה שאנחנו מאריכים את זה ל-3 חודשים.

בתוך ה-3 חודשים נבוא איתו בדברים, כמו שבאנו איתו בדברים בפעם הקודמת,

ונבחן גם את נושא גיל הפרישה ואת הכל, ונביא בתוך 3 חודשים הצעה מחודשת

לשולחן המועצה. אפשר?

גב' בומגרטן אלונה:

אבל לפעול במידת הרחמים.

מר ישראל גל:

דניאלה אומרת שיהיה איש פחות אולי קשה.

גב' בומגרטן אלונה:

לא, ישראל, צריך לפעול במידת הרחמים.

מר שי דבורה: ישראל, אבל עם הכיוון של החמש.

מר עמי כחלון: של הפנסיה. אולי יותר.

מר שי דבורה: חמש שנים, תן לו לחיות. זו גם תרפיה בשבילו.

מר ישראל גל: גדי מציע הצעה משופרת.

מר גדי לייכטר: משופרת, כדי באמת לא לגרום לטורח הציבור, ואנחנו יודעים את המהלכים שלוקחים זמן. קודם כל לאשר לו עד גיל הפרישה ול-3 חודשים.

במהלך ה-3 חודשים האלה, אם נקבל את האישור של משרד הפנים עד גיל הפרישה, נגמר הסיפור, יש לו. אם לא יאשרו וזה יהיה רק ל-3 חודשים, לפחות גמרנו את הדיון היום.

מר מיכלס גיל: אז נוציא מכרז לסנדלריה שם וזהו.

עו"ד דניאלה גז: הוא יושב שם הרבה שנים, אפשר להאריך לו את זה.

מר ישראל גל: אפשר לאשר את ההצעה של גדי?

גב' בומגרטן אלונה: פה אחד.

מר ישראל גל: פה אחד, תודה רבה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר הארכת הסכם השכירות עם הסנדלר דוד יוגדיב ברח' הרצל. א. בשלושה חודשים נוספים מיום 1.3.14 ועד 31.5.12. ב. עד גיל הפרישה כפוף לאישור משרד הפנים.
בעד פה אחד.

7. אישור החלפת נציג במכללה לצילום, ערן קליין יחליף את עודד קירש.

מר ישראל גל: סעיף אחרון – אישור החלפת נציג במכללה לצילום. יש למישהו התנגדות?

מר איציק ציזר: יש לך עוד סעיף.

מר גרשון טוסק: בנק, בנק.

מר ישראל גל: אוי, שכחתי את הסעיף ההוא. גרשון, תגיד.

מר איציק ציזר: בסדר, קודם זה.

מר ישראל גל: את הסעיף הזה אפשר לאשר?

מר איציק ציזר: כן.

מר ישראל גל: פה אחד.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר החלפת נציג במכללה לצילום, ערן קליין יחליף את עודד קירש.
בעד פה אחד.

8. אישור להמשיך ולפעול בח-ן מס' 656-85282 בבנק הפועלים בע"מ, ולהתחייב כאמור בבקשה לפתיחת חשבון, והתנאים והכללים לניהול חשבון המקובלים בבנק.

מר ישראל גל: את הסעיף הבא, גרשון.

מר גרשון טוסק: בסדרך כלל כל כמה זמן הבנק מבקש חידוש חתימות וכו'. אנחנו אישרנו אחרי הבחירות את מורשי החתימה. זה מפורט. ראש העיר ישראל או סגנו ומ"מ רון מלכה וגרשון טוסק או... סיוון, בתוספת חותמת העירייה. תחומי הפעילות מוזכרים גם... פיקדונות בשקלים, ניירות ערך, הלוואות, מסגרות אשראי, חח"ד, הכל כמובן באישור המועצה. ערוצי שירותים, זה שירותים ממוכנים, כרטיס בנקאי מה שאנחנו מדברים. כאילו גם עם האינטרנט וגם עם שידורים שאנחנו מקבלים של היתרות, ותיק ממסרים. ההחלטה להמשיך ולפעול בחשבון סניף 656-85282 בבנק הפועלים, ולהתחייב כאמור בבקשה לפתיחת החשבון והתנאים והכללים לניהול חשבון הבנק המקובלים.

מר ישראל גל: אוקיי.

מר גרשון טוסק: לא השתנה כלום. זה פה, זה שלנו.

מר איציק ציזר: מי שבסניף הזה, הוא בניגוד עניינים?

מר רון מלכה: בגלל מורשי חתימה שם, מקטלגים אותנו עסקי.

מר ישראל גל: פה אחד, תודה.

<p>החלטה: הוחלט פה אחד לאשר להמשיך ולפעול בח-ן מס' 656-85282 בבנק הפועלים בע"מ, ולהתחייב כאמור בבקשה לפתיחת חשבון, והתנאים והכללים לניהול חשבון המקובלים בבנק.</p> <p>פה אחד.</p>	<p>בעד</p>
--	-------------------

סיום הישיבה!

ישראל גל
ראש העירייה

גדי לייכטר
מנכ"ל העירייה

קובץ החלטות

6. אישור מסמך הצהרת כוונות לשיתוף פעולה בין העיר סאנוק לקרית אונו.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לאשר מסמך הצהרת כוונות לשיתוף פעולה בין העיר סאנוק לקרית אונו.
בעד (13) ישראל גל, גיל מיכלס, ירון יעקבי, משה דאלי, כהן נפתלי, כוכבה קניסטר, אלונה בומגרטן, עמי כחלון, רון מלכה, אביגיל דנוך, אלעני הס זהר, יעל הרציקוביץ, שי דבורה.
נגד (0)
נמנע (1) איציק ציזר.

5. אישור השתתפות הרשות בהוצאות הטיסה של ראש העירייה מר ישראל גל והסגן ומ"מ מר רון מלכה לסאנוק, כ-500\$ והוצאות אשל על פי החוק. (בתאריך 27.3.14 בצמוד למסע לפולין, בהמשך להחלטת מועצת העיר מיום 11.12.13).

החלטה: הוחלט ברוב קולות לאשר השתתפות הרשות בהוצאות הטיסה של ראש העירייה מר ישראל גל והסגן ומ"מ מר רון מלכה לסאנוק, כ-500\$ והוצאות אשל על פי החוק. (בתאריך 27.3.14 בצמוד למסע לפולין, בהמשך להחלטת מועצת העיר מיום 11.12.13).
בעד (10) ישראל גל, גיל מיכלס, ירון יעקבי, משה דאלי, כהן נפתלי, כוכבה קניסטר, אלונה בומגרטן, עמי כחלון, רון מלכה. אביגיל דנוך,
נגד (0)
נמנע (4) איציק ציזר, אלעני הס זהר, יעל הרציקוביץ, שי דבורה.

4. אישור הארכת הסכם השכירות עם הסנדלר דוד יוגדיב ברח' הרצל

בשלושה חודשים נוספים מיום 1.3.14 ועד 31.5.12 בכפוף לאישור שר הפנים.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר הארכת הסכם השכירות עם הסנדלר דוד יוגדיב ברח' הרצל: א. בשלושה חודשים נוספים מיום 1.3.14 ועד 31.5.12. ב. עד גיל הפרישה בכפוף לאישור משרד הפנים.
בעד פה אחד.

7. אישור החלפת נציג במכללה לצילום, ערן קליין יחליף את עודד קירש.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר החלפת נציג במכללה לצילום, ערן קליין יחליף את עודד קירש.
בעד פה אחד.

8. אישור להמשיך ולפעול בח-ן מס' 656-85282 בבנק הפועלים בע"מ, ולהתחייב כאמור בבקשה לפתיחת חשבון, והתנאים והכללים לניהול חשבון המקובלים בבנק.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר להמשיך ולפעול בח-ן מס' 656-85282 בבנק הפועלים בע"מ, ולהתחייב כאמור בבקשה לפתיחת חשבון, והתנאים והכללים לניהול חשבון המקובלים בבנק.
בעד פה אחד.

ישראל גל
ראש העירייה

גדי לייכטר
מנכ"ל העירייה